

Vertelling 8–12 jaar

Schipbreuk

Paulus is een apostel. Hij is op reis gestuurd, om alle mensen te vertellen over Jezus. Hij heeft gevaren en gelopen, hij is in steden en in dorpen geweest. Overal zijn mensen in Jezus gaan geloven. Maar er waren ook mensen die tegen Paulus en zijn boodschap in gingen. Ze vonden de verhalen over Jezus niet passen bij hun eigen geloof, ze beschuldigden Paulus ervan dat hij onrust zaaide. Uiteindelijk hebben die mensen ervoor gezorgd dat Paulus gearresteerd werd. Ze wilden hem uit de weg ruimen, maar Paulus heeft gezegd: 'Ik heb recht op een eerlijke rechtszaak. Als jullie iets tegen mij hebben - breng mij dan naar Rome, naar de keizer. Laat mij daar maar vertellen wat ik wel en niet gedaan heb.'

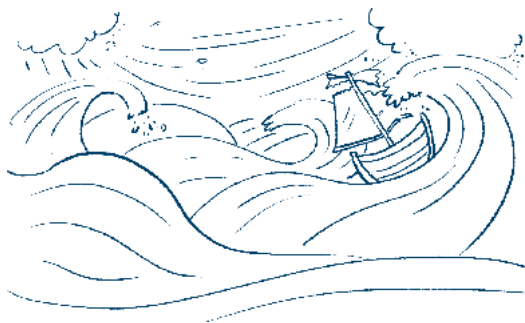
Nu is Paulus onderweg. Op een schip maakt hij de lange reis naar Italië. Het is herfst: de tijd van harde wind en hevige storm. 'We kunnen beter wachten op het voorjaar', zegt Paulus. Maar er wordt niet naar hem geluisterd. 'Jij bent een gevangene', wordt er gezegd. 'Weet jij het beter dan de kapitein?' 'Ik niet', antwoordt Paulus. 'Maar God wel.' Het maakt geen indruk. Het schip vaart uit. 'Geen vuiltje aan de lucht', lacht de bemanning.

Maar als ze onderweg zijn, verandert dat. Er steekt een storm op. Hoge golven beuken tegen het schip. 'We vergaan!' roept de bemanning angstig. Paulus schudt zijn hoofd. 'Had toch naar me geluisterd', moppert hij. En daarna zegt hij: 'Het schip zal vergaan. Maar wij zullen het overleven.' Dagen en nachten lang duurt de storm. Ze zien geen land meer – alleen maar water, water en nog eens water. Bibberend zit de bemanning op het dek. Niemand eet iets, niemand drinkt iets. Maar dan zegt Paulus: 'We moeten eten. We zullen onze krachten nodig hebben.' Op het dek pakt hij een brood. Hij bidt, zoals hij al zo vaak gebeden heeft voor een maaltijd. Daarna deelt hij het brood uit aan de bemanning.

De volgende ochtend, als het door de wolken heen een klein beetje licht wordt, kijken ze om zich heen. Ze zien land, niet ver bij hen vandaan. Het schip is stuurloos geworden; er valt niet meer mee te varen. Maar het land is dichtbij. 'We moeten zwemmen', zegt de hoofdman aan boord. Niet veel later gaan ze overboord. Wie kan zwemmen, zwemt naar de kant. Wie niet kan zwemmen, gebruikt een stuk hout. Zo bereiken ze allemaal het land. Het schip vergaat in de golven.

Het eiland waar ze zijn aangekomen, heet Malta. Vandaar zullen ze verder reizen naar Rome. Het verhaal van Paulus is nog lang niet voorbij.

Mattijs Weegenaar

8-10 jaar

Gesprek: Waar is de bemanning bang voor? Hoe reageert Paulus daarop?

Zijn er dingen waar jij bang voor bent?
Hoe ga je daarmee om?

Spel: Hoe voelt een storm op zee? Ga in een kring zitten en houd samen een groot (tafel-)laken vast. Beweeg het zachtjes heen en weer: zo voelt het als de golven rustig kabbelen. Wapper daarna harder... en nog harder.... En dan weer rustig, tot het laken helemaal tot rust komt.

Creatief: Maak een stripverhaal van het verhaal over de schipbreuk.

11-12 jaar

Gesprek: Wat vind je het meest bijzondere moment in het verhaal? Waarom vind je dat?

Spel: Als er in onze tijd een schipbreuk zou zijn, kwam dat vast in het nieuws. Maak samen een nieuwsreportage over het verhaal van Paulus: vertel wat er gebeurd is en dat alle opvarenden veilig aan land zijn gekomen. Speel ook interviews uit met mensen die er meer over kunnen vertellen, bijvoorbeeld omdat ze op de kant stonden toen de bemanning daar aankwam. Film de reportage met een telefoon.